

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: R o c k O i l p l u s, s. r. o.**, se sídlem v Praze 10, ul. Říčanská č. p. 1984/5, PSČ 101 00, IČ: 272 42 439, zastoupené Ing. Alenou Matěnovou, daňovou poradkyní se sídlem v Praze 5, ul. Holečková č. p. 31, PSČ 150 00, **proti žalovanému: G e n e r á l n í ř e d i t e l s t v í c e l**, se sídlem v Praze 4, ul. Budějovická č. p. 7, P. O. BOX 12, PSČ 140 96, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2011, č. j. 333-5/2011-200100-21,

t a k t o :

- I. Žaloba **se o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce **2.000,-Kč**, a to do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou zdejšímu soudu prostřednictvím elektronické pošty dne 21. 4. 2011 domáhala zrušení rozhodnutí původního žalovaného Celního ředitelství Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2011, č. j. 333-5/2011-200100-21, kterým bylo zamítnuto její odvolání vůči rozhodnutí Celního úřadu Chomutov ze dne 15. 11. 2010, č. j. 21877-5/2010-086300-022, jímž bylo rozhodnuto o neuložení propadnutí vybraných výrobků – nafta motorová, kód nomenklatury KN 27101941, v množství 30.896 litrů zajištěných rozhodnutím Celního úřadu Chomutov ze dne 16. 4. 2010, č. j. 8464-6/2010-086300-022, které ke dni rozhodnutí byly ve vlastnictví žalobkyně.

Na tomto místě soud podotýká, že dne 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o celní správě“), na základě něhož byla zrušena všechna celní ředitelství včetně Celního ředitelství Ústí nad Labem. V důsledku této skutečnosti podle ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s ust. § 2, ust. § 4 odst. 1 písm. a), ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 zákona o celní správě počínaje dnem 1. 1. 2013 namísto původního žalovaného Celního ředitelství Ústí nad Labem se bez dalšího stalo žalovaným Generální celní ředitelství.

Dále soud uvádí, že před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv.

kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti.

Jak již bylo zmíněno shora, žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o neuložení propadnutí vybraných výrobků, a to nafty motorové, kód nomenklatury KN 27101941, v množství 30.896 litrů, která byla zajištěna výše citovaným rozhodnutím celního úřadu ze dne 16. 4. 2010 a která ke dni rozhodnutí byla ve vlastnictví žalobkyně. Z uvedeného vyplývá, že tímto rozhodnutím o neuložení propadnutí zajištěných vybraných výrobků se nemůže nic změnit na subjektivních veřejných právech žalobkyně jakožto účastníka správního řízení tak, jak vyžaduje ust. § 65 s. ř. s. Do zásahu subjektivních veřejných práv žalobkyně ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. dle názoru soudu nemůže dojít ani v důsledku skutečnosti, že by ve správním řízení o neuložení propadnutí vybraných výrobků případně rozhodoval místně nepřislušný celní orgán, jak dovozovala v předmětné žalobě žalobkyně, a to s ohledem na skutečnost, že vlastním rozhodnutím o neuložení propadnutí vybraných výrobků z povahy věci nemůže dojít k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobkyně ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. Rozhodnutí celního orgánu o neuložení propadnutí vybraných výrobků je logickým vyústěním situace ve správním řízení, kdy celní orgán po zajištění vybraných výrobků dospěje k závěru, že nejsou dány podmínky pro vydání pozitivního rozhodnutí ve věci propadnutí vybraných výrobků, tj. rozhodnutí o uložení propadnutí vybraných výrobků ve smyslu ust. § 42 odst. 11 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění v době rozhodné, takže právní mocí tohoto rozhodnutí o neuložení propadnutí vybraných výrobků přestává trvat ve smyslu ust. § 42 odst. 9 téhož zákona zajištění vybraných výrobků a jejich vlastník již není omezen ve svém vlastnickém právu s nimi standardně disponovat. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že v daném případě je předmětem přezkumu výlučně a jen rozhodnutí o neuložení propadnutí zajištěných vybraných výrobků, a proto soud nemůže jakkoliv zohlednit celkové skutkové a právní okolnosti, které předcházely vydání tohoto rozhodnutí, a to zejména okolnosti ve vztahu k výše citovanému rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 16. 4. 2010, jelikož o něm bylo vedeno samostatné správní řízení. Tomu ostatně koresponduje i skutečnost, že u Krajského soudu v Ústí nad Labem se vede pod sp. zn. 15 Af 98/2011 samostatné soudní řízení o žalobě žalobkyně vůči výše citovanému rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 16. 4. 2010. Případný úspěch žalobkyně v rámci soudního řízení vedeného pod sp. zn. 15 Af 98/2011 nemá žádnou relevanci pro předmětné soudní řízení a pro soudem učiněný závěr o výluce ze soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí o neuložení propadnutí vybraných výrobků.

Soud proto uzavírá, že ze shora uvedených důvodů shledal rozhodnutí žalovaného za rozhodnutí, které po obsahové stránce nesplňuje požadavky ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti žalobkyně. Proto

soudu nezbylo, než žalobu ve výroku ad I. usnesení podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s.

Výrok ad II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění do 31. 8. 2011, ve výroku ad III. usnesení rozhodl rovněž o vrácení žalobkyní zaplaceného soudního poplatku v částce 2.000,- Kč, který bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 19. prosince 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová